

DARKANE

One demonic art, please

Från Helsingborg kommer bandet Darkane som spelar mörk svärbegriplig thrash metall. Vi på Hallowed är förstås intresserade av sådan musik, det vet ni alla läsare. Bandet släpper sin femte skiva, en skiva som går under namnet 'Demonic Art' och är just så demonisk och konstnärlig som namnet antyder. Bandet har en ny sångare och de har spelat in skivan i egen studio och på egen hand.

Arbetet med den nya skivan har trots de nya förutsättningarna inte skiljt sig nämnvärt från bandets tidigare skivor.

- Det är klart att vi har fått lite nya vinklar från Jens. Han satte sången på tio dagar och bidrog med många egna idéer kring den. Vi andra i bandet har inte några idéer där så det var bra, förklarar Christofer Malmström bandets gitarrist och en av grundarna.

Jens satte inte bara sången på tio dagar, han bidrog även med andra positiva tillskott och energi.

- Han har också varit bra för oss andra genom att han bidragit med en ny hunger. Vi andra har varit i bandet i tio år så det är klart man lägger av sig lite, men Jens har kommit med ny entusiasm.

Enligt Malmström är sångaren Jens Broman också en mer kraftfull sångare som också har förmågan att variera sin sång mer.

- Han är bättre på att sjunga klarare, han låter inte lika ansträngd, han har lite mer power, lite mer kraft helt enkelt, blir kommentaren om bandets senaste tillskott.

När jag sedan efter mer allmänna frågor kring skivan 'Demonic Art' går in på mer av detaljnivå är det som vanligt svårt för Christofer Malmström att ta ut ett favoritspår. För vissa musiker är det väldigt svårt i den frågan. Så här säger han i alla fall:

- Det är svårt när man skrivit hälften själv och man kan ju inte nämna sina egna låtar. Men jag är väldigt stolt över *Exekution*, den är jag väldigt nöjd med, den är kul att spela och har lite udda element som till exempel valthorn vilket är något vi inte använt tidigare. Introt med stråkar är också bra, där hade vi inhyrda musiker så det är mycket jobb och en sådan sak gör en väldigt stolt. Sedan är *Demonic Art* och *Impetios Constant Chaos* andra spår jag är väldigt nöjd med.

Lite mer låtar/skivor

Ni ser, det går att plocka ut en del även om man nämner mer eller mindre halva skivan, och det var dessutom inte nog, det kom fler... - *Demigod* är ett annat, den är

lite annorlunda, inte så enformig. Sedan har vi det första spåret som Peter (trummisen) någonsin skrivit, *The Killing of I* som är väldigt bra och annorlunda. (De två sistnämnda är dessutom mina två favoriter, läs recensionen).

Bandet har redan gjort fyra skivor och har enligt kännare då bekant sig delvis till Göteborgssoundet, men det är något bandet nu gått ifrån med denna skiva, i alla fall enligt vad vissa förstasig-påare säger.

- Vi har väl varit lite av en blandning mellan Göteborgsdöds och Bay Area och även lite spår av Tampa döds, säger Christofer som fått dessa uppgifter från olika recensioner och liknande.

Nu har alltså bandet lämnat Göteborgssoundet, i alla fall enligt de recensioner Christofer läst.

- Jag har läst i recensioner och sådant att vi lämnat Göteborgssoundet och jag håller väl med om att vi haft lite av det och att vi nu gått ifrån det. Sedan har vi ju utvecklats. Det har blivit lite mer gitarr, lite mer solo och arrang-

emang, förklarar han vidare om skillnaderna mot tidigare skivor.

För att tillfredsställa alla metallare ställer jag frågan om bandet har blivit hårdare eller softare.

- Vi har definitivt inte blivit softare, vi har lovat att vi inte ska bli det efter att vi sett vad som hänt med många av våra gamla favoritband som gått och blivit softare, förklarar Christofer. Vi håller oss i samma anda, inget mesigt för oss inte. *Soilwork* är ett band som lyckats bli mer mainstream och fortfarande skriver bra låtar - inte som andra band som gått samma väg, fortsätter han sedan.

Lite historia

Det är ju en hel del år sedan Darkane först såg dagens ljus och rimligtvis borde det vara en del skillnad mellan då och nu. Bandet borde ha utvecklats en del och onekligen verkar Christofer tycka att det är så.

- Det är stor skillnad, hoppas

jag. Vi har blivit skickligare instrumentalt, jag har kollat det gamla materialet nyligen och det känns ganska enkelt i jämförelse. Visst det var ganska tekniskt redan då, man gör det definitivt inte lätt för sig, förklarar han.

Nej, med avancerad musik är väl kanske inte direkt tanken att man ska göra det enkelt för sig. Men för bandet är varje ny skiva ändå en jämförelse med den första eftersom fansen oftast tycker att den är bäst, Christofer tycker ändå att bandet har utvecklats.

- Vi skriver bättre musik, vi är bättre låtskrivare helt enkelt. En del tycker dock vår första skiva är den bästa och vi har alltid det över oss att vi ska göra en skiva som är bättre än den första, förklarar Christofer och det kan onekligen vara lite av ett bekymmer att alltid jämföras med något man gjort tidigare, speciellt om man hela tiden är ute efter att utvecklas, vilket verkar vara just

vad Darkane vill.

Tillbaka till USA

Bandet har tidigare fått goda recensioner men ännu utan att riktigt kunna slå igenom till nivån som de större i genren besitter, ändå har jag läst på sidan att de tror/hoppas att bandet ska nå nya fans med denna skiva.

- Jag hoppas det men vi har också tidigare fått bra kritik utan att lyckas. Vi är ganska okända i Sverige men det är väl för att vi inte spelat speciellt mycket i Sverige, vi har spelat i USA och Europa. Vi ska faktiskt tillbaka till USA efter nyår, förklarar Christofer.

- Men jag hoppas att många nya ska upptäcka oss. Men det är ingenting man kan veta men jag hoppas ändå att många ska upptäcka oss. Det skulle vara bra att åtminstone vara lika stora som de större i genren, fortsätter han.

I stort sett alla band säger att den nya skivan är den bästa, av

olika anledningar säger de så men de flesta gör det i alla fall. Christofer är stolt över alla deras skivor och troligen minst trött på på 'Demonic Art' vilket skulle gjort den till hans favorit.

- Man har inte hunnit tröttna lika mycket på den som på de andra. Jag är stolt över alla skivor vi gjort utom möjligen vår andra skiva, 'Insanity' som har ganska dåligt ljud och dessutom är den väldigt konstig. Den har också det problem du påpekade, att den är för lång, reflekterar han och knyter tillbaka till en sak jag påpekade rörande 'Demonic Art' (jag sade att den *inte* var för lång så som alltför många skivor som släpps är).

Darkane och Helsingborg

Darkane är ett intressant namn, kort och catchy i ett ord och det är lätt att komma ihåg (ungefär som Hallowed). Jag har ofta undrat vad som gör att band fastnar för just ett specifikt namn, som då till exempel Darkane.

- Vi ville ha ett namn som bara bestod av ett ord. Från början funderade vi på Arkane, som betyder svårbegriplig, konstig eller märklig o.s.v. men det var redan taget, förklarar Christofer.

Det är nog förstas ett problem idag, att komma upp med ett nytt lurigt namn utifrån ett engelskt ord. Alla fräna engelska namn är förstas redan tagen men då kan man förstas vara lika kluriga som Darkane: kombinera ord och skapa ett eget snyggt ord - Darkane.

- Vi ville vara lite mörkare än bara Arkane och satta därför bara *Dark* framför så att det indikerade att vi är mörkare och svårare, tycker Christofer och man kan väl inte göra någonting annat än att instämna.

Det är förstas inte bara för att det är coolt det är smart att använda kombinerade ord.

- Det underlättar också sökande på internet, om man söker på

vårt namn kommer man bara till vår sida eller en stad i Indien eller något sådant.

Städer i Indien får mig att osökt att tänka på bandets hemstad, inte för att Helsingborg ligger i Indien men det är onekligen en hemstad för bandet. Darkane är dessutom inte ens ensamma att härstamma från Helsingborg, ett annat band är Soilwork och sedan finns lite annat smått och gott. Då räknar vi inte ens in fotbollslaget i den fantastiska allsvenskan. Men hur ser egentligen metallscenen ut i Helsingborg?

- Den är frisk tror jag, svarar Christofer, det finns några band, till exempel Soilwork är stora, fortsätter han snabbt.

- Defaced är ett annat band härifrån sedan finns ett musikgymnasium, Megamusik där Peter vår trummis är lärare så det finns en del up and coming band här just nu.

Live

Att spela live innebär en massa åkande i buss, på flyg eller vad det än vara månde. Kan det alltid vara roligt? Min tanke och tro har ofta varit att det inte är någonting jag vill göra eftersom det måste vara oerhört tråkigt under långa stunder, jag kan inte ens tro att det är kul att spela jämt. Men banden gör ju vad de vill så jag antar att de alltid tycker att det är

roligt att spela, eller?

- Ja, det är klart att det är roligt, svarar Christofer bestämt på den frågan, det är väl den främsta anledningen till att man håller på, jag gillar inte studio så mycket, påpekar han vidare.

Men kan det alltid vara roligt?

- Det är klart att det är roligare om det är mycket folk, vi spelade en gång i Cardiff inför 15 personer, det var en ganska lång resa för ett ganska trist gig. Det hade inte gjorts någon promotion alls för det giget, vi fick faktiskt ett mail från en fan som frågade just om vi spelat där eftersom han hade sett en gammal poster men inte hört något under den tiden vi skulle spela. Men det hade sin tjusning i alla fall, jag spelade gitarr i publiken och skakade hand med alla så det blev som att göra den till en privat liten fest för att göra det bästa av situationen.

Apropå platser utrikes, steget blir ju inte så långt till att fundera kring skillnaderna mellan fansen på olika platser. Darkane har ju varit runt en del så de borde väl ha en del koll på skillnaderna mellan de olika platserna.

- Det jag kommer på så här är att i USA är det långa köer säkert ett femtiotal meter och det långt innan spelningarna medan vi i Sverige kommer när dörrarna redan är öppna och dräller in lite efter hand. De köar snyggt i USA

DARKANE

och så är de artigare och visar respekt på ett helt annat sätt, så det är kul att spela i USA. Men i Japan är det helt vansinnigt, där är hela publiken med och inte bara de första raderna som i Europa. Allt i Japan är så proffsig utfört och folk tar bilder och vill ha autografer, mest tjejer. Det hela är lite bisarrt faktiskt. I bland undrar man om det inte så att skivbolagen som köper dem för att få banden att känna sig mer uppskattade, förklarar Christofer sina upplevelser.

Det var skillnaderna, men med de skillnaderna i åtanke, vilka fans är egentligen de bästa?

- Det måste vara Japanerna, säger Christofer och fortsätter: de hänger i lobbyn och tar bilder så kommer de efter konserten med bilderna framkallade och vill ha dem signerade, allihop.

framtid & hypotetiska frågor

Vad gör Darkane om, säg tio år? Spelar de fortfarande, turnerar de fortfarande och spelar de fortfarande in skivor?

- Det hoppas jag, svarar Christofer, jag är inte så bra på att sja i sådana frågor men vi har roligt och kommer bra överens hela tiden, fortsätter han sedan.

Så bandets kemi är perfekt?

- Med 13 pers i en trång buss stör man sig ofta på lite småsaker men efterhand har vi alla insett

att vi alla har saker andra stör sig på så vi har lärt oss att acceptera våra olikheter. Det är ju trots allt så att man är som man är.

Onekligen är man som man är och det är inte så mycket man kan göra något åt. Darkane är som de är och andra band är som de är. Om Darkane fick välja fritt vilket band de ville turnera med i denna hypotetiska framtid skulle de välja Slayer eftersom detta band skulle ge Darkane tillgång till en större fanskara och större arenor.

När vi går till det mindre hypotetiska är Strapping Young Lad det band Darkane tyckt bäst om att turnera med. Ni vet det band där Devin Townsend är front- och huvudfigur. Devin Townsend som för övrigt utåt sett är en väldigt märklig individ, antisocial och så vidare men trots detta delade Darkane buss med SYL under denna turné. Det första Christofer nämner om bandet rör dock inte Devin Townsend utan:

- Gene Hogland deras trummis är lite som en humla, börjar Christofer och onekligen kräver den kommentaren vissa klarifikation. Han borde inte kunna spela så snabbt som han kan eftersom han är så stor och tjock, förtydligar Christofer humlesnacket.

När det gäller Devin Townsend har de säkerligen massor med kommentarer som vi skulle kunna räkna upp alla här i artikeln,

men vi struntar i det och går in på varför Darkane, enligt egen uppgift, var lite rädda för honom.

- Vi visste om att han skulle vara lite knäpp så vi var lite försiktiga i början, förklarar Christofer.

Försiktigheten släppte sedan och de har haft skoj och skrattat tillsammans med Devin enligt Christofer. Den saken var dock inte bara av godo. Christofer hade tänkt filma i Minneapolis när Devin skällde ut fansen men då hade de haft så roligt kvällen innan att Devin var på gott humör och skämtade istället för skällde på fansen.

- Det var Halloween och han började med att säga "I am usually very good looking but this is my Halloween costume", och vi vet ju alla hur Devin ser ut. Christofer vet i alla fall och vi kan väl säga att Devin ser ut som någon i Halloweenkrud för er som inte vet hur han ser ut.

Avslutning

Christofer avslutar med kliché men tycker att det passar väldigt bra med tanke på att metal mest handlar om klichéer och i den frågan har han självklart helt rätt.

Så här avslutar han:

- Jag hoppas ni kollar in plattan och köper den, och fortsatt rocka hårt!

Och med den avslutningen avslutar jag också. Dir.K